Noen hint for å gjøre Matlabøving i TMA4105

Brynjulf Owren

17. mars 2010

1 Innledning

Våren 2010 forsøker vi å introdusere en moderat bruk av Matlab i øvingene i TMA4105 Matematikk 2. Spesielt er dette med tanke på at mange studenter har lært Matlab i IT grunnkurs, vi ønsker å utnytte kunnskaper ervervet i dette grunnkurset samt skape kontinuitet i bruk av Matlab, som mange vil få bruke for i de senere faser av kursene. Fordi opplegget foreløpig er under utprøving, så vil vi gjerne gjøre ting enkelt og basere oss på tidligere erfaringer med bruk av Maple. Derfor er Matlab-øvingen nesten en kopi av tidligere års Maple-øving nr 2.

Vi skal gå gjennom bruk av en del sentrale matlabfunksjoner, og gi eksempler på hvordan disse brukes.

2 Anbefalt generell framgangsmåte

En forskjell mellom Maple og Matlab er at førstnevnte bruker såkalte "work sheetssom man kan lagre og hente opp igjen seinere, man kan også editere på disse. I Matlab vil vi anbefale deg å bruke *skript-filer*. En skript-fil er kun en fil med utvidelse .m (akkurat som funksjonsfiler), for eksempel kan man kalle en fil for minfil.m. Filen opprettes gjerne fra Matlabs kommandovindu med File->New->Script, slik at man får opp et blankt dokument i Matlab sin Editor. Med Editoren kan man skrive inn en sekvens av Matlab-kommandoer, akkurat på samme måte som om man skrev dem i kommando-vinduet. Så lagrer man filen ved å bruke menyen File->Save as i Editor-vinduet. I kommandovinduet skriver man navnet på filen (uten .m) og kommandoene vil bli utført.

% % Eksempelfilen minfil.m % disp('Dette er en skriptfil')

Om man lager filen ovenfor, så kan man i kommandovinduet skrive minfil, resultatet ses nedenfor.

>> minfil

Dette er en skriptfil
>>

Vi foreslår at du lager en egen skriptfil for hvert delspørsmål der matlab skal brukes, dvs Oppg1f.m, Oppg1g.m osv.

3 Tegning av skraverte områder i planet fill, plot

Dette får du blant annet bruk for i Oppgave 1g). Om man skal tegne et lukket område i planet der randen er sammensatt av stykkevis glatte kurver, så fins det flere mulige framgangsmåter, vi skisserer et par av dem her. Som i Maple kan man også gjøre plotting av grafer til funksjoner med symboluttrykk, se for eksempel funksjonen fplot. Men vi skal gjøre det annerledes her. La oss som eksempel anta at randen er sammensatt av tre kurve-stykker C_1 , C_2 , og C_3 .

Et eksempel er angitt i figuren, der vi har to rette linjerstykker og et krumt stykke som utgjør randen. I dette eksemplet er området avgrenset av y = x, y = -x og $y = 2 - x^2$. Når man skal lage et plot i Matlab av en slik type, kan man gå fram ved å lage to lange vektorer X, Y slik at parene fra komponent i, $(X_i, Y_i)_{i=1}^n$ beskriver koordinatene til n punkter langs randen.

Vi kan sørge for at først og siste punkt er det samme, dvs $X_1 = X_n$ og $Y_1 = Y_n$ slik at kurven slutter der den starter. Man kan bruke kommandoen plot (X,Y) for å plotte randen rundt området. Man kan også bruke matlabfunksjonen fill(X,Y,c) for å skravere området med en farge c. En kan for eksempel bruke fill(X,Y,'r') for å få rød farge. Hvis man virkelig vil leke seg med farger, så kan man blandessine egne farger ved å la c være en vektor med tre tall mellom 0 og 1. For eksempel er figuren ovenfor laget med fill(X,Y,[0.6,0.6,0.6] (alle tall like gir gråtoner. Når randen består av mange mindre stykker, så kan det være lurt å generere delvektorer $X_a, X_b, X_c, Y_a, Y_b, Y_c$ slik at f.eks. (X_a, Y_a) er koordinatene til del *a* av randen. Det må lages slik at siste element i (X_a, Y_a) beskriver nabopunktet til første koordinat av (X_b, Y_b) osv. Man skriver til slutt

X = [Xa, Xb, Xc]; Y = [Ya, Yb, Yc];

For å lage en vektor med *n* tall likt fordelt mellom grensene *a* og *b* kan man bruke funksjonen linspace(a,b,n). For eksempel linspace(0,1,6) gir

>> linspace(0,1,6)

ans =

Her er skriptfilen brukt til å lage figuren ovenfor.

```
%
%
%
hold off
x = linspace(-1,1,20); % Lag x-verdier mellom -1 og 1.
y = 2- x.^2; % Lag tilhørende y-verdier
x = [0 x 0]; % Sett inn startpunkt 0 og sluttpunkt 0 i både x og y
y = [0 y 0]; % slik at både første og siste punkt blir origo.
plot (x,y,'k','LineWidth',2)
hold on
fill(x,y,[.6,.6,.6]);
xlabel('x'); ylabel('y');
```

4 Plotting av vektorfelt og romkurver

4.1 Vektorfelt og quiver3

Det fins to nyttige funksjoner quiver og quiver3 i Matlab som plotter vektorfelt i henholdsvis planet og rommet som piler i et gitt sett av punkter. Vi beskriver quiver3 her. Man kaller denne funksjonen med en av kommandoene

quiver3(X,Y,Z,U,V,W)
quiver3(X,Y,Z,U,V,W,S)

det siste kallet inkluderer en skaleringsfaktor for pilene. La oss ta et eksempel, vi forsøker å plotte vektorfeltet fra Eksempel 2 på side 861 i boka

 $\mathbf{F} = (y - x^2) \mathbf{i} + (z - y^2) \mathbf{j} + (x - z^2) \mathbf{k}$

ved å bruke quiver 3. Først bestemmer vi oss for et område å plotte på, vi ta kube
n $-1 \le x \le 1$

gitter (rutenett) vi vil plotte piler på, la oss si vi bruker

```
% Quiver test
% Plotter vektorfeltet på side 861 (Eks 2) i boka
v1 = linspace(-1,1,6);
```

[X,Y,Z] = meshgrid(v1,v1,v1); U = Y - X.^2; V = Z - Y.^2; W = X - Z.^2; figure(1), hold off quiver3(X,Y,Z,U,V,W,'k'); figure(2), hold off quiver3(X,Y,Z,U,V,W,2,'k');

Resultatet med og uten skaleringsfaktor vises i figuren. Ikke det peneste plottet du har sett kanskje?

4.2 Romkurver og plot3

Plotting av romkurver er relativt enkelt, vi kan bruke funksjonen plot3 og illustrerer den gjennom et eksempel, nemlig helixen

 $\mathbf{r}(t) = \cos t \, \mathbf{i} + \sin t \, \mathbf{j} + t \, \mathbf{k}$

t=linspace(0,4*pi,100); % bruk 100 parameterverdier mellom 0 og 4pi plot3(cos(t),sin(t),t,'k','LineWidth',2)

5 Numerisk integrasjon i Matlab

Matlab har noen innebygde funksjoner for å finne integraler numerisk. Man kan noen ganger utføre slike integrasjoner enklere ved å bruke *Symbolic Math Toolbox* beskrevet i neste kapittel. Dette gjelder også numerisk beregnede intergraler. Først skal vi introdusere inline-funksjoner som er en nyttig snarvei for å lage enkle funksjoner.

5.1 Inline-funksjoner

I IT grunnkurs har du sikkert lært å lage en funksjon ved å opprette en fil, si fun.m, den kan for eksempel se slik ut

function c=pytagoras(a,b)
c=sqrt(a² + b²)

Ofte kan funksjonene være lange og kompliserte, men hvis du trenger en funksjon av typen pytagoras ovenfor, så virker det tungvint å måtte lage en egen fil for dette. Da fins det flere muligheter, en er å bruke inline.

pytagoras = inline('sqrt(a^{2+b²})', 'a', 'b')

denne linjen kan man for eksempel legge inne i et skript og dermed unngå en ekstra funksjonsfil. Etter å ha utført dette, for eksempel i kommandovinduet, kan man skrive slikt som

En annen måte å definere samme funksjonen på er å skrive, f.eks. i skriptet

 $pytagoras = Q(a,b) sqrt(a^2+b^2)$

I begge tilfeller kan en tenke seg at pytagoras blir en peker (handle, håndtak) til en funksjon.

5.2 quad

Generelt skriver man Q = quad(fun, a, b) eller Q = quad(fun, a, b, TOL) for å integrere funksjonen definert i funksjonen fun mellom grenser a og b. Man kan også spesifisere en feiltoleranse TOL. Denne funksjonen er numerisk, og virker derfor ikke dersom for eksempel funksjonen man skal integrere avhenger av parametre. Vi tar et eksempel der vi kjenner svaret, nemlig

$$\int_0^1 \frac{4}{1+x^2}$$

Vi skriver da for eksempel

som ser ut til å stemme med eksakt svar π .

Det fins forøvrig mange flere matlabfunksjoner som beregner integraler av ulike typer med ulike metoder. Hvis du skriver for eksempel

>> help quad

så får du en liste nederst over slike funksjoner.

5.3 quad2d

Denne funksjonen kan brukes til å finne integraler av typen

$$\int_{a}^{b} \int_{c(x)}^{d(x)} f(x, y) \,\mathrm{d}y \,\mathrm{d}x$$

Man kaller funksjonen ved: I=quad2d(fun,a,b,c,d). Her er

- fun Handle (peker, håndtak) til en funksjon som definerer f(x, y)
- a, b Nedre og øvre grense på ytterste integral
- c,d Pekere (handles) til funksjoner som definerer c(x) og d(x).

Eksempel. La oss beregne

$$\int_{-1}^{1} \int_{-\sqrt{1-x^2}}^{\sqrt{1-x^2}} (x^2 + y^2) \, \mathrm{d}y \, \mathrm{d}x \tag{1}$$

Vi skriver følgende skript i Matlab

```
fun = @(x,y) x.^2 + y.^2;
a = -1;
b = 1;
c=@(x) -sqrt(1-x.^2);
d=@(x) sqrt(1-x.^2);
```

Q=quad2d(fun,a,b,c,d);

6 Symbolic Math Toolbox

Matlab er egentlig ment for numeriske beregninger, men det fins også en tilleggspakke (toolbox) som gir muligheter for å gjøre noen enkle symbolske utregninger. Denne toolboxen skal være tilgjengelig for studenter under NTNU sin lisensavtale. For å gjøre øvingen trenger du kun et lite utvalg av kommandoer. Hvis du skal bruke symbolske variable for eksempel i derivasjon eller integrasjon, må variablene først deklareres, og dette gjøres greit med syms. Hvis du for eksempel vil at x, y og z skal være symbolske variable, så kan du skrive

syms x y z

Etter dette er det mulig å gjøre en del enkle Maple-aktige kommandoer som for eksempel å derivere en funksjon f med hensyn på variablen x kan gjøres med diff (f,x)

```
>> f = exp(x)*sin(x)
f =
exp(x)*sin(x)
>> diff(f,x)
ans =
exp(x)*cos(x) + exp(x)*sin(x)
```

Integrere kan man gjøre med funksjonen int, skriver man int(f,x) betyr dette at man finner det ubestemte integralet av funksjonen f med hensyn på variablen x.

```
>> f=log(x)
f =
log(x)
>> int(f,x)
ans =
x*(log(x) - 1)
```

Hvis man vil bruke grenser, så kan man spesifisere disse med ytterligere to argumenter til int, vi beregne det uegentlige integralet

$$\int_0^{\pi/2} \ln(\sin x) \,\mathrm{d}x,$$

ved å skrive

```
>> f = log(sin(x))
f =
log(sin(x))
>> Q=int(f,x,0,pi/2)
Q =
-(pi*log(2))/2
```

(Hadde du greid å løse dette for hånd?). Om vi vil finne ut hvordan dette svaret ser ut med desimaltall, kan vi bruke funksjonen double

```
>> double(Q)
```

ans =

-1.0888

Ogsp hvis Matlab ikke klarer å beregne integralet eksakt, kan man gjøre det numerisk med double. Naturligvis er det mulig å bruke metoden med quad, quad2d etc beskrevet tidligere, men man kan også kombinere int med double. Som eksempel ser vi på integralet

$$\int_0^\pi \sqrt{1 + \sin^2 x} \, \mathrm{d}x$$

Vi prøver med

Vi ser at *int* rapporterer Warning: Explicit integral could not be found, og leverer problemet tilbake uløst. Men med double(ans) kobler vi inn en numerisk rutine som gir oss svaret. Denne måte å gjøre det på kan ofte være enklere for oss enn de numeriske rutinene.

Det er ingenting i veien for at vi kan nøste int-funksjonen og dermed regne ut doble og triple integraler. For eksempel integralet (1) kan bestemmes eksakt ved å skrive

>> int(int(x^2+y^2,y,-sqrt(1-x^2),sqrt(1-x^2)),x,-1,1) ans =

pi/2

La oss også ta et trippelintegral, for eksempel løse et integral som dukker opp i en tidligere eksamensoppgave, nemlig volumberegningen

$$\int_{-1}^{1} \int_{-\sqrt{1-x^2}}^{\sqrt{1-x^2}} \int_{0}^{1+xy} dz \, dy \, dx$$

>> int(int(int(1,z,0,1+x*y),y,-sqrt(1-x^2),sqrt(1-x^2)),x,-1,1)
ans =

pi

så svaret er $V = \pi$, noe du sikkert greier å sjekke ved å regne for hånd.

A Plotting av flater med surf

Her skal vi i hovedsak studere et eksempel, nemlig flaten du regner på i Oppgave 2. Eksemplet er ganske omfattende, og kanskje ikke noen god modell for hvordan man skal gå fram for å få et kjapt innblikk i hvordan et legeme i rommet ser ut. Det fins helt sikkert mer hensiktsmessige måter å raskt få satt opp en slik figur, selv om den kanskje blir mindre presist tegnet enn det vi viser her. Det anbefales også å se på hvordan dette er gjort i eksempler i Maple tilgjengelig på mapleøvingenes websider.

En flate i rommet beskrives ofte ved hjelp av to parametre, si s og t. Man har da at punktene varierer over flaten når s og t varierer over et rektangel

 $x = x(s, t), y = y(s, t), z = z(s, t), \qquad a \le s \le b, \quad c \le t \le d.$

Matlab utnytter dette ved at man deler opp både *s*- og *t*-intervallene i delintervaller.

 $a = s_1 \le s_2 \le \dots \le s_n = b$, $c = t_1 \le t_2 \le \dots \le t_m = d$

Nå lager man $n \times m$ matriser X, Y, Z slik at $X_{ij} = x(s_i, t_j)$. Det kan ofte være utfordrende å bestemme parametriseringer korrekt, og lage matrisene. Typisk må

man lage hele flaten ved å sette sammen delflater. La oss ta et eksempel. Tenk deg at vi skal plotte flaten som er begrenset av flatene

x = 0,	<i>yz</i> – planet	Sidevegg
y = x,	vertikalt plan midt i mellom <i>x</i> - og <i>y</i> -aksen	Sidevegg
2x - y + 4z = 0	nesten horisontalt plan	Bunnflate
$x^2 + y = 2$	parabolsk sylinder	Krum Sidevegg
$2y^2 + z = 9$	parabolsk sylinder	Skrånende toppflate

Vi finner først projeksjonen (skyggen) på xy-planet, den er definert av linjene x = 0, y = x og parabelen $y = 2 - x^2$. La oss nå se på sideveggen x = 0. Der vil y-verdien ligge mellom 0 og 2. z-verdien ligger mellom bunnflateverdien z = y/4 (siden x = 0) og toppverdien z = 2 - 04 $9y^2$.

En parametrisering av sideveggen x = 0 blir dermed

$$x(s,t) = 0, \quad y(s,t) = 2s, \quad z(s,t) = (1-t)\frac{y}{4} + t(9-2y^2) = \frac{s(1-t)}{2} + t(9-8s^2)$$

Her har vi $0 \le s \le 1$ og $0 \le t \le 1$. Denne sideveggen er vi nå rede til å plotte. Forsøk følgende

```
% First we draw the plane x=0
figure(1), hold off
s=linspace(0,1,20)';
t=s';
X=zeros(length(s),length(t));
Y=2*s*ones(size(t));
Z = s*(1-t)/2 + (9-8*s.^2)*t;
surf(X,Y,Z);
axis equal
colormap(gray);
hold on
```

Vi har skrevet hold on for at ikke planet skal forsvinne fra plottet neste gang vi bruker surf. Kommandoen colormap(gray) gir gråtoner, uten denne ville vi fått flere farger i plottet, men ofte gir gråtoneplott et bedre visuelt inntrykk.

Vi kan nå fortsette med planet y = x. Horisontalt strekker dette planet seg langs den rette linjen fra (0,0 til (1,1). Vertikalt starter vi på z = (2-2x+y)/4 = (2-x)/4(siden y = x). Toppunktet inntreffer ved $z = 9 - 2y^2 = 9 - 2x^2$. Dermed har vi parametriseringen

$$x(s,t) = s, \quad y(s,t) = s, \quad z(s,t) = \frac{2-s}{4}(1-t) + (9-2s^2)t, \quad (t,s) \in [0,1] \times [0,1]$$

La oss legge inn det nye planet i samme plott.

Vi fortsetter nå med bunnplanet som vil ligne på projeksjonen ovenfor, men vil ikke være helt horisontalt. En mulighet for parametrisering er å bruke vinkelen θ med *y*-aksen som parameter i fra skyggen, slik at vi kan skrive

$$x(\theta, t) = r(\theta)\sin\theta t$$
, $y(\theta, t) = r(\theta)\cos\theta t$, $0 \le \theta \le \pi/4$.

Siden vinkelen er med *y*-aksen blir det cosinus på *y* og sinus på *x*. Parameteren *t* ligger mellom 0 og 1. $r(\theta)$ er avstanden fra origo opp til den buede delen av skyggen. Vi finner at

$$x^2 + y = 2 \implies r^2 \sin^2 \theta + r \cos \theta - 2 = 0,$$

og vi kan løse ut for den positive roten $r(\theta)$ som blir

$$r(\theta) = \frac{4}{\cos\theta + \sqrt{\cos^2(\theta) + 8\sin^2(\theta)}}, \quad 0 \le \theta \le \frac{\pi}{4}$$

Før vi er rede til å tegne, kan vi merke oss at $z(\theta, t) = (2 - 2x(\theta, t) + y(\theta, t))/4$.

Da er det den siste sideveggen som står for tur. Dette er en vertikal krum vegg, horisontale snitt (skjæring med z = c) gir kurven $y = 2 - x^2$. Vi kan la s = x være en parameter og får da umiddelbar

$$x(s, t) = s, \quad y(s, t) = 2 - s^2, \qquad 0 \le s \le 1.$$

For en gitt (x, y) av denne formen ser vi på den vertikale linja fra bånn til topp. Bånnpunktet må være $z_{\min}(s) = (2 - 2x + y)/4 = 1 - s/2 - s^2/4$. Toppunktet blir istedet $z_{\max}(s) = 9 - 2y^2 = 9 - 2(2 - s^2)^2$, så $z(s, t) = z_{\min}(s)(1 - t) + z_{\max}(s)t$. Vi inkluderer veggen på følgende vis

Da var det bare taket eller lokket igjen. Nå kan vi bruke samme $x(\theta, t)$ of $y(\theta, t)$ som for bunnplaten, vi må kun skifte ut *z*-koordinaten, $z(\theta, t) = 9 - 2y(\theta, t)^2$.

og vips så var figuren ferdig.